

Vážení klienti,

v tomto čísle Informačního občasníku připomeneme, jak může být v pracovní smlouvě se zaměstnancem sjednáno místo výkonu práce, příp. pravidelné pracoviště, a jaké praktické důsledky to má na poskytování cestovních náhrad.

Podle § 34 odst. 1 písm. a) zákoníku práce musí pracovní smlouva kromě druhu práce a dne nástupu do práce obsahovat také místo nebo místa výkonu práce, ve kterých má být sjednaný druh práce vykonáván. Místo pravidelného pracoviště v pracovní smlouvě sjednáno být nemusí.

Upozorníme i na praktické důsledky nesjednání pravidelného pracoviště při poskytování cestovních náhrad.

CESTOVNÍ NÁHRADY PŘI SJEDNÁNÍ PRAVIDELNÉHO PRACOVÍŠTĚ

Zaměstnanci podle § 152 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce (dále „ZP“), přísluší náhrada cestovních výdajů, které mu vzniknou nejen při pracovní cestě definované v § 42 ZP, ale také při cestě mimo pravidelné pracoviště, při cestě v souvislosti s mimořádným výkonem práce mimo rozvrh směn vykonávaným v místě výkonu práce nebo pravidelného pracoviště zaměstnance a při některých dalších cestách. Pracovní cestou se podle § 42 odst. 1 ZP rozumí časově omezená **cesta k výkonu práce mimo sjednané místo výkonu práce**. Vždy musí jít o cestu za účelem výkonu druhu práce sjednaného v pracovní smlouvě nebo činnosti, která se podle ZP za výkon práce považuje. Z hlediska cestovních náhrad má mimořádný význam účel příslušné cesty (výkon práce), místo výkonu práce sjednané v pracovní smlouvě a místo pravidelného pracoviště.

Uvedená místa nemají obecně nic společného s místem nástupu zaměstnance na pracovní cestu a místem ukončení pracovní cesty. Místo nástupu a ukončení pracovní cesty určuje totiž zaměstnavatel zpravidla až před nástupem zaměstnance na příslušnou cestu a může to být jakékoliv konkrétně určené místo (pracoviště zaměstnance, sídlo firmy, bydliště zaměstnance, zastávka autobusu apod.).

Místo výkonu práce

Místo výkonu práce není sice v ZP definováno, nicméně je zřejmé, že je to místo, místa nebo oblast, kde má zaměstnanec v pracovní smlouvě sjednaný druh práce vykonávat, a mělo by tedy co nejvíce odpovídat náplni práce zaměstnance. Při sjednávání místa nebo míst výkonu práce je nutno vždy vycházet z toho, jaký druh práce je v pracovní smlouvě se zaměstnancem sjednán. V rámci tohoto místa pak může zaměstnavatel zaměstnance kdykoliv vyslat vykonat práci, aniž by s takovým vysláním musel zaměstnanec souhlasit. Místo výkonu práce tedy může být ve smyslu § 34 odst. 1 a 2 ZP se zaměstnancem sjednáno jako:

- **jedno konkrétní místo**, tj. místo, kde má zaměstnanec svůj pracovní prostor, např. sídlo firmy, organizace, úřadu, pobočka nebo jiné pracoviště firmy, dílna apod., tedy místo, určené zpravidla konkrétní adresou anebo jiným nezaměnitelným způsobem,
- **více konkrétních míst**, např. všechna nebo vybraná pracoviště (provozovny, pobočky) zaměstnavatele, všechny stavby firmy apod.,

- **šířeji sjednané místo**, např. území obce anebo její části, příp. i větší území, např. kraj, anebo jinak určená územní oblast, Česká republika.

Má-li zaměstnavatel více provozoven (budov, odloučených pracovišť apod.), je v řadě případů vhodné sjednat se zaměstnancem jako místa výkonu práce všechny anebo některé tyto provozovny. Podle § 42 odst. 1 ZP může zaměstnavatel vyslat zaměstnance vykonat práci mimo sjednané místo výkonu práce jen s jeho souhlasem (písemným, ústním anebo i tichým, předem nevyssloveným). K vyslání na cestu k výkonu práce v rámci šířeji sjednaného místa výkonu práce není souhlas zaměstnance potřebný.

Pravidelné pracoviště

Pravidelné pracoviště jako pojem také není v ZP definováno jedná se o **místo, kde zaměstnanec svou práci, tj. druh práce sjednaný v pracovní smlouvě, pravidelně vykonává** (bude vykonávat). Z toho také jednoznačně vyplývá, že pravidelné pracoviště je prostorově omezeno místem výkonu práce a že nemůže být vně místa výkonu práce. Je-li se zaměstnancem sjednáno místo výkonu práce např. v Pardubicích, nemůže být pravidelné pracoviště sjednáno např. v Kolíně.

Je-li pravidelné pracoviště se zaměstnancem sjednáváno, musí tak být učiněno v **pracovní smlouvě** nebo dodatku k pracovní smlouvě. Takovouto dohodu nelze nahradit ujednáním v kolektivní smlouvě ani jakýmkoliv rozhodnutím zaměstnavatele, tj. ani uvedením ve vnitřním předpisu zaměstnavatele.

Poměrně často je snahou sjednat s některými zaměstnanci, zejména vedoucími pracovníky (manažery), **pravidelné pracoviště v jejich bydlišti** (adresa bytu). V takovém případě by jim mohly být poskytovány cestovní náhrady i při cestě z bydliště do sídla firmy.

Místo výkonu práce a pravidelné pracoviště lze v bydlišti zaměstnance sjednat pouze v případě, že může druh práce sjednaný v pracovní smlouvě vykonávat doma. Jednoznačně to možné je u tzv. domácího pracovníka, příp. u účetní, programátora apod., pokud má doma vytvořeny potřebné podmínky k výkonu své práce. Nemůže to být ale v případě řidiče (doma řídit auto nemůže), stavebního dělníka apod., ani u vedoucího pracovníka (mistra, stavbyvedoucího, manažera apod.).

TaxVision, s.r.o.

www stránky: www.taxvision.cz

Telefon: +420 222 311 280

E-mail: info@taxvision.cz

Sjednávání pravidelného pracoviště má podstatný vliv na poskytování cestovních náhrad. Sjednáním či nesjednáním pravidelného pracoviště tak lze částečně ovlivnit, kdy budou nebo nebudou cestovní náhrady zaměstnanci příslušet. **Cesta zaměstnance na pravidelné pracoviště není s výjimkou případu uvedeného v § 152 písm. c) ZP (tj. výkonu práce mimo rozvrh směn) cestou, při které by zaměstnanci cestovní náhrady příslušely.** To tedy také znamená, že zaměstnanci nepřísluší cestovní náhrady ani při cestě mezi konkrétními místy pravidelného pracoviště, ani např. při cestách po obci, je-li tato obec pravidelným pracovištěm zaměstnance.

Sjednání pravidelného pracoviště

Které místo bude jako pravidelné pracoviště se zaměstnancem sjednáno, závisí nejen na druhu práce, ale také na tom, jak je sjednáno místo výkonu práce. Jestliže sjednaným místem výkonu práce je:

a) **konkrétní místo** (např. sídlo firmy, provozovna), lze jako pravidelné pracoviště sjednat:

- totéž konkrétní místo a,
- cesty za účelem výkonu práce mimo místo výkonu práce a v tomto případě současně i mimo pravidelné pracoviště jsou pracovními cestami
- cesty do místa pravidelného pracoviště a zpět jsou cestami, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší

Stejně se postupuje v případě, kdy pravidelné pracoviště sjednáno není. Pak totiž podle § 34 odst. 2 ZP je pravidelným pracovištěm sjednané konkrétní místo výkonu práce.

b) **více konkrétních míst** (např. některá anebo všechna pracoviště firmy), lze jako pravidelné pracoviště sjednat:

- jedno z uvedených míst,
- cesty za účelem výkonu práce mimo sjednaná místa výkonu práce jsou pracovními cestami
- cesty do místa výkonu práce, které není sjednáno jako pravidelné pracoviště, jsou cestami mimo pravidelné pracoviště, za které zaměstnanci cestovní náhrady také přísluší
- cesty do místa výkonu práce, které je současně sjednaným pravidelným pracovištěm (a zpět), jsou cestami, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší

• více anebo všechna uvedená místa v jedné obci,

- cesty za účelem výkonu práce mimo sjednaná místa výkonu práce (pravidelná pracoviště) jsou pracovními cestami

- cesty do sjednaných míst výkonu práce, která jsou současně sjednaným pravidelným pracovištěm a zpět, jsou cestami, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší. Také za cesty mezi sjednanými místy pravidelného pracoviště zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší.

Stejně by se postupovalo v případě, kdy pravidelné pracoviště se zaměstnancem sjednáno není. Pak podle § 34 odst. 2 ZP jsou pro účely cestovních náhrad pravidelným pracovištěm sjednaná konkrétní místa výkonu práce.

Pokud by jako místa výkonu práce byla sjednána konkrétní místa ve více než jedné obci, pak by jako pravidelná pracoviště mohla být sjednána konkrétní místa jen v jedné obci.

Příklad

Zaměstnanec má v pracovní smlouvě jako místa výkonu práce sjednána tři konkrétní pracoviště na různých místech v jedné obci. Přísluší zaměstnanci cestovní náhrady při cestách na pravidelné pracoviště a mezi těmito pracovišti?

Pokud jsou uvedená místa výkonu práce současně v pracovní smlouvě sjednána jako pravidelná pracoviště, pak zaměstnanci cestovní náhrady při cestách na kterékoliv z uvedených míst ani mezi nimi, a to ani v průběhu směny, nepřísluší. Výjimkou by byl případ cesty zaměstnance na pravidelné pracoviště nebo mezi pravidelnými pracovišti v souvislosti s mimořádným výkonem práce mimo rozvrh směn.

Stejně by se postupovalo v případě, kdy by jako místo pravidelného pracoviště nebylo v pracovní smlouvě sjednáno žádné místo. Pravidelným pracovištěm pro účely cestovních náhrad by totiž podle § 34 odst. 2 ZP byla sjednaná místa výkonu práce v dané obci.

V případě, že by z uvedených tří míst výkonu práce bylo v pracovní smlouvě sjednáno jako pravidelné pracoviště např. jen jedno z těchto míst, nepříslušely by zaměstnanci cestovní náhrady jen při cestě z místa bydliště (pobytu) do tohoto pravidelného pracoviště a zpět. Při ostatních cestách, tj. i při cestách na ostatní místa výkonu práce a mezi nimi, by zaměstnanci cestovní náhrady příslušely.

c) **sjednáno širěji** (např. část obce, obec, více konkrétních míst v různých obcích, kraj, Česká republika), lze jako pravidelné pracoviště sjednat:

• jedno konkrétní místo v rámci uvedených míst,

- cesty za účelem výkonu práce mimo sjednané místo výkonu práce, kterým je část obce, obec anebo širěji stanovené místo, jsou pracovními cestami,

- cesty do všech míst mimo sjednané konkrétní místo pravidelného pracoviště, jsou cestami mimo pravidelné pracoviště, za které také zaměstnanci přísluší cestovní náhrady, a to i v případě, kdy místo, kam byl zaměstnanec vyslán k výkonu práce, je v části obce, obci či širěji sjednaném místě výkonu práce,
 - cesty do místa pravidelného pracoviště a zpět, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, jsou cestami, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší.
- více konkrétních míst v jedné obci,
- cesty za účelem výkonu práce mimo sjednaná místa výkonu práce (pravidelná pracoviště) jsou pracovními cestami
 - cesty do sjednaných míst výkonu práce, která jsou současně sjednaným pravidelným pracovištěm a zpět, jsou cestami, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší. Také za cesty mezi sjednanými místy pravidelného pracoviště zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší.

CESTOVNÍ NÁHRADY PŘI NESJEDNÁNÍ PRAVIDELNÉHO PRACOVÍŠTĚ

Jak vyplývá z ustanovení § 34 odst. 1 ZP, nemusí být pravidelné pracoviště se zaměstnancem sjednáno. Nemůže být ale zaměstnavatelem, a to ani vnitřním předpisem, zaměstnanci určeno. **Není-li pravidelné pracoviště v pracovní smlouvě se zaměstnancem sjednáno**, postupuje se při jeho určení pro účely cestovních náhrad podle § 34 odst. 2 ZP. Podle tohoto ustanovení je pak pro uvedené účely **pravidelným pracovištěm místo výkonu práce sjednané v pracovní smlouvě**. Jestliže je však místo výkonu práce sjednáno širěji než jedna obec, považuje se pro účely cestovních náhrad za pravidelné pracoviště **obec, ve které nejčastěji začínají pracovní cesty** zaměstnance.

Za sjednání místa výkonu práce širěji než obec se považuje také případ, kdy jsou jako místa výkonu práce sjednána konkrétní místa a tato místa (např. provozovny, stavby firmy) nejsou v jedné obci.

Pokud **pravidelné pracoviště sjednáno není**, pak ve smyslu ustanovení § 34 odst. 2 ZP, v případě:

a) místa výkonu práce sjednaného v pracovní smlouvě jako konkrétní místo, část obce nebo obec je pravidelným pracovištěm uvedené **sjednané místo výkonu práce**, tj. příslušné

- konkrétní místo,
- část obce,
- obec,

Pokud by v tomto případě pravidelné pracoviště se zaměstnancem sjednáno nebylo, určovalo by se pro účely cestovních náhrad podle § 34 odst. 2 ZP, tj. byla by jím obec nejčastějších začátků pracovních cest zaměstnance.

Příklad

Se zaměstnancem je sjednáno jako místo výkonu práce město Plzeň a jako pravidelné pracoviště adresa sídla zaměstnavatele. Je zaměstnanec na pracovní cestě, když jede vykonat práci do jiné budovy zaměstnavatele umístěné v jiné části města?

Pracovní cesta je cesta za účelem výkonu práce, pokud tento výkon práce je prováděn mimo sjednané místo výkonu práce. Z tohoto pohledu tak zaměstnanec na pracovní cestě není. Přesto mu přísluší náhrada cestovních výdajů, které mu při této cestě vznikly, tj. jak náhrada jízdních výdajů, tak i stravné. Podle § 152 písm. b) ZP totiž zaměstnanci přísluší cestovní náhrady i při cestě mimo pravidelné pracoviště.

b) místa výkonu práce sjednaného v pracovní smlouvě širěji než obec je pro účely cestovních náhrad pravidelným pracovištěm **obec, kde zaměstnanci nejčastěji začínají pracovní cesty**, tj.

- obec bydliště zaměstnance,
- obec pracovního místa zaměstnance, sídla firmy, anebo
- jiná obec.

Zaměstnanci **přísluší cestovní náhrady** vždy, když byl vyslán zaměstnavatelem vykonat práci sjednanou v pracovní smlouvě:

- mimo sjednané místo výkonu práce,
- mimo pravidelné pracoviště
- a v některých případech také do místa výkonu práce a na pravidelné pracoviště.

Příklad

Firma má v Ostravě pět odloučených pracovišť. Administrativní pracovnice má v pracovní smlouvě sjednána jako místa výkonu práce pracoviště ve Slezské Ostravě, kde pracuje v pondělí, úterý a ve středu a v Ostravě-Porubě, kde pracuje ve čtvrtek a v pátek. Pravidelné pracoviště tato pracovnice sjednáno nemá.

Pokud není sjednáno místo pravidelného pracoviště, považuje se podle § 34 odst. 2 ZP pro účely cestovních náhrad za pravidelné pracoviště sjednané místo výkonu práce (není-li místo výkonu práce sjednáno širěji než obec). Vzhledem k tomu jsou v tomto případě pro účely cestovních náhrad pravidelným pracovištěm všechna sjednaná konkrétní místa výkonu práce. Cesty uvedené pracovníce na pracoviště ve Slezské Ostravě ani v Ostravě-Porubě nejsou tedy cestami mimo místo výkonu práce ani cestami mimo pravidelné pracoviště a cestovní náhrady tak této pracovníci při uvedených cestách nepřísluší. Pokud ale tato pracovníce půjde anebo pojede v souvislosti s výkonem práce např. do banky, na poštu, na školení apod. do jiného místa, než jsou uvedena pracoviště, anebo na jiná pracoviště firmy v Ostravě nebo mimo Ostravu, bude na cestě, při níž jí budou cestovní náhrady příslušet.

Pracovní cesty v případě, kdy sjednané místo výkonu práce je obec, podle § 34 odst. 2 ZP je pravidelným pracovištěm sjednané místo výkonu práce, tj. obec (část obce).

- cesty za účelem výkonu práce mimo katastr sjednaného místa výkonu práce, tj. mimo obec (část obce), jsou pracovními cestami (cestami mimo pravidelné pracoviště)
- cesty do obce (části obce) sjednané jako místo výkonu práce, tj. podle § 34 odst. 2 ZP do místa pravidelného pracoviště a zpět a po této obci (části obce), nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, jsou cestami, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší

Pracovní cesty v případě, kdy sjednané místo výkonu práce je větší než obec (např. kraj), podle § 34 odst. 2 ZP je pravidelným pracovištěm obec nejčastějších začátků pracovních cest (např. obec bydliště zaměstnance, která se nachází v oblasti sjednané jako místo výkonu práce).

- cesty za účelem výkonu práce mimo katastr sjednaného místa výkonu práce, jsou pracovními cestami
- cesty v rámci sjednaného místa výkonu práce (např. kraje), mimo cest v obci, ve které má zaměstnanec místo bydliště a která je podle § 34 odst. 2 ZP považována za pravidelné pracoviště, jsou cestami mimo pravidelné pracoviště, za které zaměstnanci cestovní náhrady přísluší

V tomto případě tak např. při cestě do sídla firmy, které je v oblasti sjednaného místa výkonu práce, ale v jiné obci, než je bydliště zaměstnance, zaměstnanci cestovní náhrady přísluší. Jde totiž o cestu mimo pravidelné pracoviště.

Cesty k výkonu práce v obci, ve které má zaměstnanec bydliště, tj. cesty po místě pravidelného pracoviště, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, jsou cestami, za které zaměstnanci cestovní náhrady

nepřísluší. Pozn.: taková cesta nemůže začít v sídle firmy v jiné obci, protože cesta do sídla firmy je cestou mimo pravidelné pracoviště a cesta do obce, kde zaměstnanec bydlí, by v tomto případě byla pokračováním uvedené cesty mimo pravidelné pracoviště.

Pracovní cesty v případě, kdy sjednané místo výkonu práce je větší než obec (např. kraj), podle § 34 odst. 2 ZP je pravidelným pracovištěm obec nejčastějších začátků pracovních cest (např. obec bydliště, která je mimo sjednané místo výkonu práce)

- cesty za účelem výkonu práce mimo katastr sjednaného místa výkonu práce jsou pracovní cesty
- cesty v rámci sjednaného místa výkonu práce jsou cestami mimo pravidelné pracoviště, za které zaměstnanci cestovní náhrady přísluší. Pravidelným pracovištěm je totiž podle § 34 odst. 2 ZP pro účely cestovních náhrad obec nejčastějších začátků pracovních cest zaměstnance, která se v daném případě nachází mimo katastr sjednaného místa výkonu práce.

V tomto případě tak např. při cestě do sídla firmy, které je v obci v oblasti sjednaného místa výkonu práce, cestovní náhrady zaměstnanci přísluší, neboť jde o cestu mimo pravidelné pracoviště. Tato cesta pak končí zpravidla návratem do bydliště nebo jiného místa v obci bydliště zaměstnance.

Cesty k výkonu práce v obci, ve které má zaměstnanec bydliště, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, jsou cestami, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší. Jde totiž o cesty po pravidelném pracovišti. Obec bydliště zaměstnance, která je mimo oblast sjednaného místa výkonu práce, nelze jako pravidelné pracoviště sjednat.

Pracovní cesty v případě, kdy sjednané místo výkonu práce je větší než obec, podle § 34 odst. 2 ZP je pak pravidelným pracovištěm obec nejčastějších začátků pracovních cest (např. obec, ve které má zaměstnavatel sídlo, přičemž bydliště zaměstnance je v jiné obci v oblasti sjednaného místa výkonu práce)

- cesty za účelem výkonu práce mimo katastr sjednaného místa výkonu práce jsou pracovními cestami
- cesty v rámci sjednaného místa výkonu práce, mimo cest do obce a v obci, ve které má zaměstnavatel sídlo, která je podle § 34 odst. 2 ZP v tomto případě považována za pravidelné pracoviště, jsou cestami mimo pravidelné pracoviště, za které zaměstnanci cestovní náhrady přísluší
- cesty k výkonu práce do obce a v obci, ve které má zaměstnavatel sídlo, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, jsou cestami, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřísluší (tato obec je v uvedeném případě pro účely cestovních náhrad podle § 34 odst. 2 ZP považována za pravidelné pracoviště zaměstnance).

Příklad

Firma zaměstnává techniky, kteří jezdí za zákazníky. V pracovní smlouvě mají místo výkonu sídlo firmy v Olomouci. Nově s nimi bylo z důvodu zastupitelnosti sjednáno, že místo výkonu práce mají také v zakázkových kancelářích v Přerově a Prostějově. Pravidelné pracoviště pro účely cestovních náhrad sjednáno nemají. Přísluší jim cestovní náhrady, když jedou z jedné kanceláře do druhé?

Pro účely poskytování cestovních náhrad je podstatné místo pravidelného pracoviště, i když v pracovní smlouvě sjednáno není. Není-li tedy pravidelné pracoviště sjednáno a místo výkonu práce je sjednáno širěji než obec, je podle § 34 odst. 2 ZP pro účely cestovních náhrad pravidelným pracovištěm obec nejčastějších začátků pracovních cest příslušného zaměstnance. Pokud v uvedeném případě začínají zaměstnanci pracovní cesty nejčastěji např. v Olomouci, je pro účely cestovních náhrad jeho místem pravidelného pracoviště město Olomouc. Pak tomuto zaměstnanci budou příslušet cestovní náhrady vždy, když pojedou pracovním mimo Olomouc, tj. kamkoliv za zákazníky, anebo i do zakázkové kanceláře v Přerově či Prostějově.

Příklad

Zaměstnanec má v pracovní smlouvě sjednána dvě místa výkonu práce (Brno a Praha), pravidelné pracoviště sjednáno nemá. Zaměstnanec má bydliště v Praze, sídlo zaměstnavatele je v Brně. Má tento zaměstnanec nárok na cestovní náhrady při cestě z bydliště nebo kanceláře firmy v Praze do sídla firmy v Brně?

V uvedeném případě je nutno postupovat podle § 34 odst. 2 ZP, podle kterého je pro účely cestovních náhrad pravidelným pracovištěm obec, ve které tomuto zaměstnanci nejčastěji začínají pracovní cesty. To se musí zjistit z dokumentace u zaměstnavatele.

Vzhledem k tomu, že zaměstnanec bydlí v Praze, je velmi pravděpodobné, že mu nejčastěji začínají pracovní cesty v Praze. Podle uvedeného ustanovení ZP tak pro účely cestovních náhrad bude místem pravidelného pracoviště Praha. To pak znamená, že cesty po Praze nejsou cestami, při kterých by zaměstnanci příslušely cestovní náhrady a také, že vždy, když pojedou pracovním mimo Prahu, tj. i do sídla firmy v Brně, bude na pracovní cestě se všemi nároky na cestovní náhrady.

Pracovní cesty v případě, kdy sjednané místo výkonu práce je větší než obec, podle § 34 odst. 2 ZP je pak pravidelným pracovištěm obec nejčastějších začátků pracovních cest (např. obec se sídlem zaměstnavatele, přičemž bydliště zaměstnance je v obci, která je mimo sjednané místo výkonu práce)

- cesty za účelem výkonu práce mimo katastr sjednaného místa výkonu práce jsou pracovními cestami
- cesty v rámci sjednaného místa výkonu práce, mimo cest do obce a v obci, ve které má zaměstnavatel sídlo, která je v tomto případě podle § 34 odst. 2 ZP považována za pravidelné pracoviště, jsou cestami mimo pravidelné pracoviště, za které zaměstnanci cestovní náhrady přísluší
- cesty k výkonu práce do obce a v obci, ve které má zaměstnavatel sídlo, nejde-li o výkon práce mimo rozvrh směn zaměstnance, jsou cestami, za které zaměstnanci cestovní náhrady nepřisluší. Tato obec je totiž v uvedeném případě podle § 34 odst. 2 ZP považována pro účely cestovních náhrad za pravidelné pracoviště zaměstnance.

Cestovní náhrady budou zaměstnanci příslušet podle toho, jak má v pracovní smlouvě sjednáno místo výkonu práce a jestli má (a jak), nebo nemá pro účely cestovních náhrad sjednáno pravidelné pracoviště. Cesty mezi místem bydliště či pobytu zaměstnance a pravidelným pracovištěm jsou v zásadě [s výjimkou cest podle § 152 písm. c) ZP] považovány za „soukromé“ cesty zaměstnance, tj. za cesty, při kterých zaměstnanci žádné cestovní náhrady nepřisluší.